

РЕШЕНИЕ

№ 3162

гр. София, 22.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 02.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **7363** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК във връзка с чл.107 ДОПК и чл.9б от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/.

В постъпило в Столична община на 30.05.2019г. оспорване от [фирма] с ЕИК[ЕИК] е заявено недоволство от АУЗ по чл.107 ал.3 от ДОПК № 116/ 19.02.2019г., издаден от старши инспектор в отдел „Общински приходи- С./Т. при СО, потвърден с решение №СФД19-РД28-142/13.05.2019г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община (СО).

Наведените в жалбата отменителни основания са противоречие на акта с процесуалните правила и с материалния закон, аргументирани така: липса на предпоставките по чл.107, ал.3 ДОПК; нарушение по чл.109, ал.1 от кодекса; задължението за местен данък по отношение на конкретното превозно средство е установено и издължено през 2013г. чрез издаване на актове за прихващане или възстановяване, според които същото възлиза на 1625,44 лв.

Искането до съда, поддържано в съдебно заседание от юрк. Д., е за отмяна на акта и за присъждане на разноски, включително юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, директорът на Дирекция „Общински приходи“ – Столична община, чрез представител по пълномощие, отрича основателността на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна се установява:

Със Заповед № СОА18 РД09 1394/ 05.12.2018г. на кмета на Столична община за административни органи по приходите, които да извършват установяване и събиране

на местните данъци и такси за битови отпадъци са оправомощени служители от дирекция „Общински приходи“ – Столична община, сред които старши инспектори на длъжност в дирекция „Общински приходи“, която длъжност Е. С. заема към 10.02.2019г. /л.35 и сл. от делото/.

С декларация № 01 06 5759/ 19.02.2008г. по реда на чл.54, ал.1 ЗМДТ от [фирма] е декларирано право на собственост върху седлови влекач Мерцедес 1840 ЛС, рег. [рег.номер на МПС] , допустима максимална маса на състава от превозни средства 40 тона, брой на осите 2 и вид на окачването на влекача – комбинирано.

Според удостоверение № 349000 16420/ 23.10.2015г. от ОДМВР Стара З. цитираното МПС е било обект на разследване по ДП № 55/ 2008г., което е приключило и е внесен обвинителен акт, постановена е и осъдителна присъда спрямо виновно лице. Към датата на издаване на удостоверението МПС не е открито и не се издирва в НШИС.

Партида СТ1350АК-080219 е закрыта към м.02.2016г. с декларация вх. № [ЕГН]/ 13.04.2016г.

От [фирма] е подадено искане с вх.№ 7224-4409/ 03.10.2018г. за издаване на Акт за прихващане/възстановяване /АПВ/ за недължимо платена сума в общ размер на 3 864.11 лева, представляваща заплатените от дружеството за периода от 2014г. до 2016г. данъци и лихви за МПС, с рег. [рег.номер на МПС] /обсебено през 2008г. и непредставляващо годен обект на данъчно облагане по ЗМДТ, в редакцията към 01.01.2010 г./ . Искането е с правно основание чл. 129, ал.1 ДОПК.

С Решение № 7224-4409/ 02.11.2018г. за отказ за прихващане или възстановяване, издадено от Е. К., старши инспектор в отдел „С./Т.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община, е отказано прихващане/възстановяване на суми на [фирма].

Решението е оспорено пред горестоящия административен орган.

С Решение №СОА19-РД28-2/ 17.01.2019г. на кмета на Столична община е отменено изцяло Решение за отказ за прихващане или възстановяване рег. № 7224-4409/ 02.11.2018г. и административна преписка е върната на началника на отдел „Общински приходи „С./Т.“ на дирекция „Общински приходи" към направление „Финанси и стопанска дейност" при Столична община за определяне на друг административен орган, който да образува, проведе и приключи законосъобразно повторно административно производство по чл.128 и следващи от ДОПК. Освен това изрично е указано на органа по приходите да проведе предварително производство по реда на чл.107, ал.3 ДОПК или окончателно установяване чрез ревизия по ДОПК с цел да се установят по размер и основание публичните общински вземания.

След постановяване на Решение № СОА19-РД28-2/ 17.01.2019г. е издаден сега оспорваният АУЗД, чийто издател приема, че след измененията на чл.58, ал.4 ЗМДТ считано от 01.01.2010г. е създадено общо правило, според което облагането с данък на МПС се преустановява от месеца, следващ прекратяване на регистрацията за движение в КАТ. То обхваща напускане на страната, кражба, предаване за съхранение в собствен имот, писмено уведомление за изплатена тотална щета от лицензиран застраховател за превозни средства, неподлежащи на възстановяване. За целта в чл.58, ал.4 ЗМДТ е предвидено задължение за собственика да представи документ от компетентен орган, удостоверяващ това обстоятелство.

Собственикът на описаното МПС е данъчнозадължен на основание чл.55, ал.7 ЗМДТ.

Установени са задължения за данък превозни средства за периодите 2013г., 2014г. и 2015г. – в размер на 1711 лв., а за 2016г. – 285,17 лв. В АУЗД е отразено погасяването

на задълженията за 2014г., 2015г. и 2016г. чрез прихващане, а на довносяне подлежи само ДМПС за 2013г. в размер на 859,79 лв.

Съобщеният на адресата си на 25.01.2019г. АУЗД е оспорен пред директора на дирекция „ОП“ – СО, който го потвърдил с Решение № СФД19 РД28 142/ 13.05.2019г. Жалбата, въз основа на която е образувано делото, е депозирана в Столична община на 30.05.2019г. и следователно е допустима.

Според допълнителното заключение на ССЕ, което съдът цени като компетентно изготвено и обосновано, начислените суми за 2013г. данък МПС са заплатени с АПВ от 19.11.2013г., ПН [ЕГН]/ 25.09.2015г. и АПВ /29.07.2016г. и е останала сума за доплащане в размер на 859,79 лв.

Съгласно АПВ № 7224-1253/ 6.11.2013г. има надвнесен остатък ДМПС 2008г. – 2012г. в размер на 1871,01 лв., които с този АПВ органът прихваща с изискуеми задължения на жалбоподателя. Съответно от изискуемо според органа вземане ДМПС 2013г. в размер на 855,50 лв. и 16,07 лв. са прихванати частично 287,27 лв., или, след АПВ № 7224-1253/ 6.11.2013г. се формира неплатен остатък $859,79 - 287,27 = 572,52$ лв.

При прилагане на поредността на погасяване на задълженията по чл.169, ал.1 ДОПК – главници, лихви, разноски, с АПВ № 7224-1253/ 6.11.2013г. би се формирал неплатен остатък за ДМПС 2013г. в размер на $855,50 - 855,50 = 0$ лв.

При тази фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от оспорване. Изчерпан е и административният ред за това, като ответникът изрично, но бланкетно е потвърдил АУЗД.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, като съгласно ал. 3 в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите. Между страните не се спори, а и от приложените по делото заповед, длъжностна характеристика, трудов договор и допълнителни споразумения към трудов договор се установява, че Е. С. е заемала длъжност старши инспектор в отдел „ОП – С./ Т.“, поради което същата е компетентна да издаде процесния акт.

Спазена е писмената форма, изложени са фактическите и правни основания за издаването му.

Не се установява основание за нищожност на акта, напротив, валиден е – издаден е от компетентен орган, в писмена форма, не нарежда извършването на явно престъпление или явно невъзможни положения, не се основава на нищожен административен акт. Останалите пороци не водят до нищожност, а до унищожаемост.

Относно възражението на жалбоподателя за изтекъл срок по чл.109, ал.1 ДОПК по отношение на задължението на ДМПС за 2013г.

Нормата на чл.109, ал.1 ДОПК предвижда, че не се образува производство за установяване на задължения за данъци по този кодекс, когато са изтекли 5 години от изтичането на годината, в която е подадена декларация или е следвало да бъде подадена декларация, или от изтичането на годината, в която са постъпили данни, получени от трети лица и организации, в случаите, когато по този закон не е предвидено подаването на декларация. По силата на чл.144 ДОПК този преклузивен срок е приложим и за производство по установяване на местни данъци съгласно

препращането по чл.4, ал.1 ЗМДТ. При преценката за спазването на чл.109, ал.1 ДОПК следва да се отчита спецификата на декларирането по ЗМДТ - задълженията за местен данък върху превозните средства не се определят въз основа на декларация, подадена за всеки годишен данъчен период /арг. чл.55 и чл.60 ЗМДТ/. Това означава, че началният момент на срока по чл.109, ал.1 ДОПК е постъпването на данни, получени от трети лица и организации. Не се твърди и не се установява в разглеждания случай това обстоятелство да е настъпило през 2013г., респ. срокът по чл.109, ал.1 ДОПК да е с начална дата 01.01.2014г. и крайна 2019г. Напротив, информацията по преписката сочи, че данни от трети лица /удостоверение от ОДМВР Стара 3. – л.54 от делото/ са постъпили в Столична община през 2016г. Съвкупният анализ на изложеното обуславя извод, че към датата на започване на производството по чл.107 ДОПК с Решение №СОА19-РД28-2/ 17.01.2019г. на кмета на Столична преклузивният срок по чл.109, ал.1 ДОПК не е изтекъл.

По отношение на довода за липса на предпоставките по чл.107, ал.3 ДОПК:

В обжалвания акт е посочено като правно основание разпоредбата на чл.107, ал.3 от ДОПК във връзка с чл.4, ал.1 от ЗМДТ.

Съгласно чл.107, ал. 3 ДОПК акт за установяване на задължение може да се издаде в няколко хипотези: 1) по искане на задълженото лице; 2) служебно - при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103; 3) служебно, когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия; 4) служебно - въз основа на собствени данни, данни, получени от трети лица и организации, когато по закон не е предвидено подаване на декларация и задължението не е платено и не е извършена ревизия.

Разглежданият случай касае четвъртата хипотеза и този извод произтича от съобразителната част на акта. Действително, началото на административно производство е поставено още на 3.10.2018г., когато от жалбоподателя е подадено искане за възстановяване платените от него за МПС рег. [рег.номер на МПС] данък върху превозните средства за периодите от 2011г. до 2013г. и да бъдат отписани като недължими данъците, платени за същото за периодите от 2014г. до 2016г. Въз основа на отказа за възстановяване от 2.11.2018г. е постановено Решение № СОА19 РД28 2/ 17.01.2019г., с което на органа по приходите е указано да проведе предварително производство по чл.107, ал.3 ДОПК или окончателно установяване чрез ревизия с цел да се установят по размер и основание публичните общински вземания. При извод на органа за наличие на неплатени в срок задължения съдът не констатира нарушение по чл.107, ал.3 ДОПК.

Основателно е обаче възражението на дружеството за материална незаконосъобразност на АУЗД – че установеното с него задължение за ДМПС за 2013г. за превозното средство рег. [рег.номер на МПС] е погасено чрез прихващане. Този извод се основава на цененото като обективно и компетентно заключение на ССЕ, според което съгласно АПВ № 7224-1253/ 6.11.2013г. /л.65-67 по номерацията на адм. преписка – приложение към делото/ има надвнесен остатък ДМПС 2008г. – 2012г. в размер на 1871,01 лв., които с този АПВ органът прихваща с изискуеми задължения на жалбоподателя. Съответно от изискуемо според органа вземане ДМПС 2013г. в размер на 855,50 лв. и 16,07 лв. са прихванати частично 287,27 лв., или, след АПВ № 7224-1253/ 6.11.2013г. се формира неплатен остатък 859,79-287,27=572,52 лв. При прилагане на поредността на погасяване на задълженията по чл.169, ал.1 ДОПК –

главници, лихви, разноски, с АПВ № 7224-1253/ 6.11.2013г. би се формирал неплатен остатък за ДМПС 2013г. в размер на 855,50-855,50=0 лв.

По изложените съображения съдът приема, че оспореният АУЗД е издаден от компетентен орган, при спазване на изисквания за форма и без нарушение на процесуалните правила, но в противоречие с материалния закон, поради което подлежи на отмяна.

При този изход на спора само дружеството има право на разноски /такива са поискани в жалбата/: заплатени са 50 лв. за държавна такса /л.98/, 700 лв. депозит за ССЕ /л.107 и л.144/, или 750 лв. В осз на 2.06.2020г. бе поискано и присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което се определя от съда на 100 лв.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата [фирма] с ЕИК[ЕИК], Акт за установяване на задължения по чл.107 ал.3 от ДОПК № 116/ 19.02.2019г., издаден от старши инспектор в отдел „Общински приходи- С./Т. при СО, потвърден с решение №СФД19-РД28-142/13.05.2019г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], 750 /седемстотин и петдесет/ лв. разноски по делото, както и 100 /сто/ лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба до Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните по делото.

СЪДИЯ: